

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20 sierpnia 2015 roku powódka – Towarzystwo (...) S.A. w W., wniósł o zasądzenie na jego rzecz od A. W. kwoty 918,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 sierpnia 2015 roku do dnia zapłaty. Ponadto powódka domagała się zasądzenia od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 2 czerwca 2011 roku powódka zawarła z M. R. (1) umowę ubezpieczenia obejmującą szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu V. (...) nr rej. (...); umowa została potwierdzona polisą nr (...). M. R. (1) zobowiązała się do zapłaty składki. W dniu 19 października 2011 roku wskazany wyżej pojazd nabył pozwany A. W. i na mocy art. 31 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych przeszły na niego obowiązki i prawa wynikające z zawartej w dniu 2 czerwca 2011 roku umowy. Pozwany nie wywiązał się z obowiązku zapłaty przekalkulowanej przez powódkę składki, której termin zapłaty przypadał na dzień 1 marca 2012 roku. Składka wynosiła 647,51 zł, natomiast ustawowe odsetki od tej kwoty naliczone przez powódkę od dnia 2 marca 2012 roku do dnia 19 sierpnia 2015 roku wynosiły 270,68 zł.

W dniu 28 sierpnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Piasecznie w sprawie sygn. I Nc 2648/15 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w całości uwzględniający żądanie pozwu (k. 17).

W piśmie z dnia 7 września 2015 roku zatytułowanym „sprostowanie”, a wniesionym w terminie otwartym do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwany podniósł zarzut powagi rzeczy osądzonej wskazując, iż tożsame żądanie Sąd Rejonowy w Piasecznie rozpoznał w sprawie sygn. I C 130/13 (k. 20). Powyższe pismo zostało potraktowane przez Sąd jako sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 26 sierpnia 2015 roku. W piśmie uzupełniającym braki formalne sprzeciwu pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Przyznając, iż posiadał samochód objęty umową ubezpieczenia w powodowym Towarzystwie pozwany wskazał, iż umowę tą wypowiedział składając oświadczenie pracownikowi powódki; wniósł jednocześnie o przeprowadzenie dowodu z zeznań S. G. oraz dowodu z nagrań audio celem wykazania faktu złożenia pisemnego wypowiedzenia umowy ubezpieczenia z dniem 15 listopada 2011 roku. W tym zakresie pozwany odwołał się również do twierdzeń i zarzutów podniesionych w sprawie sygn. I C 130/13, którą umorzono wobec niezpełnienia przez powoda braków pozwu wniesionego uprzednio w elektronicznym postępowaniu upominawczym (k. 26-43).

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy w Piasecznie oddalił zarzut pozwanego dotyczący powagi rzeczy osądzonej. Postanowienie jest prawomocne (k. 58).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 czerwca 2011 roku za pośrednictwem M. R. (2) pomiędzy Towarzystwem (...) S.A. a M. R. (1) została zawarta umowa obowiązkowego ubezpieczenia OC na okres od dnia 2 czerwca 2011 roku do dnia 1 czerwca 2011 roku w odniesieniu do pojazdu V. (...) rok produkcji 2006, nr VIN (...) nr rejestracyjny (...) – polisa nr (...). Zgodnie z tą polisą ubezpieczająca zobowiązała się do zapłaty składki ubezpieczeniowej w kwocie 1 110 zł w czterech ratach: 279 zł do dnia 2 czerwca 2011 roku oraz po 277 zł w terminach do 1 września 2011 roku, 1 grudnia 2011 roku i 1 marca 2012 roku. W dniu 21 lipca 2011 roku M. R. (1) przekazała samochód marki V. (...) objęty ubezpieczeniem w powodowym Towarzystwie do sprzedaży komisowej. Pojazd nabył w dniu 19 października 2011 roku pozwany A. W..

dowód: kopia polisy (k. 10), kopia umowy komisju (k. 11), kopia faktury VAT (k. 12)

W listopadzie 2011 roku, jeszcze przed upływem 30-dniowego terminu od daty nabycia samochodu, A. W. przekazał za pośrednictwem syna P. pani S. G. – ówczesnemu pracownikowi powódki – pisemne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia OC potwierdzonej polisą nr (...) z dniem 18 listopada 2011 roku. S. G. potwierdziła przyjęcie oświadczenia pozwanego o wypowiedzeniu umowy z dniem 18 listopada 2011 roku.

dowód: zeznania świadka S. G. (k. 99-100), nagrania rozmów pozwanego z S. G. które miały miejsce w dniach 13 i 22 listopada 2011 roku (In_2011_11_22_19-43-18_S. G..mp4 , O_2011_11_13_10-20-24_S. G..mp4 - k. 43)

W dniu 17 listopada 2011 roku A. W. zawarł umowę ubezpieczenia OC w odniesieniu do samochodu V. (...), nr VIN (...) nr rej (...) z innym ubezpieczycielem, tj. L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce z siedzibą w W. (L. D.).

dowód: kopia polisy (k. 42)

W dniach 26 i 27 czerwca 2012 roku pozwany A. W. w korespondencji mailowej z D. S. Konsultantem z Departamentu (...) w powodowym Towarzystwie – informował o przekazaniu pracownikowi powódki S. G. wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC potwierdzonej polisą nr (...).

dowód: kopia korespondencji mailowej (k. 40-41)

Wskazane wyżej dowody Sąd ocenił jako wiarygodne i na ich podstawie ustalił stan faktyczny sprawy. Odnotować należy, że wiarygodność dowodów z kopii dokumentów, a także wydruków korespondencji email nie była kwestionowana przez strony. Zeznania świadka S. G. zdaniem Sądu są zgodne z prawdą. Korespondują one z dowodem z nagrań rozmów z dnia 13 i 22 listopada 2011 roku, które świadek przeprowadziła z pozwanym. Podkreślić należy, że w rozmowie z dnia 13 listopada 2011 roku pozwany informował świadka, że sporządził już pisemne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia wskazując datę rozwiązania umowy na dzień 18 listopada 2011 roku. Pisemne oświadczenie miało zostać doręczone świadkowi za pośrednictwem syna pozwanego – P.. Z kolei w rozmowie z pozwanym z dnia 22 listopada 2011 roku S. G. potwierdziła fakt otrzymania pisemnego wypowiedzenia umowy ubezpieczenia wskazując, że odnotowała na nim datę przyjęcia na dzień 18 listopada 2011 roku. Zeznając przed Sądem świadek nie była w stanie przypomnieć dokładnej daty przyjęcia oświadczenia pozwanego, jednak potwierdziła, iż na nagraniach utrwalono jej rozmowy z pozwanym. Dowód z zeznań świadka w powiązaniu z nagraniami rozmów przedłożonymi przez pozwanego pozwolił Sądowi ustalić, że w istocie pisemne oświadczenie A. W. o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą (...) zostało przekazane pracownikowi powódki przed dniem 18 listopada 2011 roku, a zatem przed upływem 30 dni od dnia nabycia pojazdu przez pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

(...) S.A. w W. skierowane przeciwko pozwanemu A. W. o zapłatę kwoty 918,19 zł z odsetkami ustawowymi okazało się nieuzasadnione.

Zgodnie z art. 31 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 Nr 124, poz. 1152) w brzmieniu obowiązującym od dnia 14 października 2011 roku, w razie zbycia pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na nabywcę pojazdu przechodzą prawa i obowiązki zbywcy wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że nabywca wypowie ją przed upływem 30 dni od dnia nabycia pojazdu mechanicznego. W przypadku wypowiedzenia umowy, rozwiązuje się ona z upływem 30 dni następujących po dniu nabycia pojazdu mechanicznego.

W niniejszej sprawie okolicznością bezsporną jest fakt zawarcia przez M. R. (1) z powódką umowy ubezpieczenia OC pojazdu V. (...) rocznik 2006, polisa nr (...) obowiązującej w okresie od dnia 2 czerwca 2011 roku do dnia 1 czerwca 2012 roku. Stosownie do tej umowy ubezpieczający był zobowiązany do zapłaty składki ubezpieczeniowej w wysokości 1 110 zł w czterech ratach, przy czym terminy płatności rat trzeciej i czwartej przypadły już po dniu 19 października 2011 roku, tj. po nabyciu przez pozwanego ww. pojazdu. Niesporny jest również fakt nabycia przez pozwanego A. W. w dniu 19 października 2011 roku własności samochodu osobowego marki V. (...) nr VIN (...) (co wprost wynika z kopii umowy komisji i faktury VAT przedłożonych przez powódkę – k. 11, 12).

Z zeznań świadka S. G., która była pracownikiem powódki do 2012 roku, a także z nagrań rozmów pozwanego ze świadkiem, które miały miejsce w dniach 13 i 22 listopada 2011 roku jednoznacznie wynika, że w trakcie obowiązywania umowy ubezpieczenia potwierdzonej polisą nr (...), ale przed upływem 30 dni od daty nabycia przez pozwanego pojazdu, A. W. przekazał pracownikowi powódki pisemne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia nr polisy (...). Brak w dokumentacji powódki oświadczenia pozwanego o wypowiedzeniu nie stoi na przeszkodzie do ustalenia, że takie oświadczenie zostało przez pozwanego złożone. Pozwany nie może bowiem ponosić negatywnych konsekwencji ewentualnych zaniechań pracownika powódki bądź nieprawidłowości w organizacji przepływu dokumentów. Przekazanie przez A. W. pisemnego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy ubezpieczenia pracownikowi powódki jest też wystarczające do przyjęcia, że oświadczenie to pozwany złożył skutecznie wobec powódki. Zgodnie bowiem z art. 61 § 1 k.c., oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią.

Zaznaczyć należy, iż stosownie do art. 73 § 1 k.c. jeżeli ustawa zastrzega dla czynności prawnej formę pisemną, czynność dokonana bez zachowania zastrzeżonej formy jest nieważna tylko wtedy, gdy ustawa przewiduje rygor nieważności. Oznacza to, że zastrzeżenie formy pisemnej bez wskazania na rygor nieważności czynności ocenianić należy według reguł z art. 74 k.c., a zatem jako zastrzeżenie formy dla celów dowodowych (z wyjątkiem zastrzeżenia takiej formy dla wywołania określonych skutków prawnych). Ani przepis art. 31 ust.1, ani też art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (który wg stanu prawnego obowiązującego od 14.10.2011r. miał być stosowany odpowiednio również w sytuacji zbycia pojazdu w trakcie trwania umowy ubezpieczenia) nie wskazują na rygor nieważności wypowiedzenia dokonanego w innej formie niż pisemna, ani też nie zastrzegają tej formy dla wywołania określonych skutków prawnych. Tym samym forma pisemna została zastrzeżona wyłącznie dla celów dowodowych. Zastrzeżenie formy dla celów dowodowych ma ten skutek, że w razie niezachowania zastrzeżonej formy nie jest w sporze dopuszczalny dowód ze świadków ani dowód z przesłuchania stron na fakt dokonania czynności (art. 74 § 1 k.c.). Zakaz ten nie ma charakteru bezwzględny - w świetle art. 74 § 2 k.c. strona może dowodzić dokonania czynności korzystając z zeznań stron lub świadków min. wówczas jeżeli żąda tego konsument w sporze z przedsiębiorcą, albo jeżeli fakt dokonania czynności prawnej będzie uprawdopodobniony za pomocą pisma. Pozwany niewątpliwie jest konsumentem, zatem w okolicznościach niniejszej sprawy nie było przeszkód do ustalenia faktu skutecznego wypowiedzenia umowy na podstawie zeznań świadka S. G. w powiązaniu dowodem z nagrań rozmów z dnia 13 i 22 listopada 2011 roku.

Pozwany nabył samochód V. (...) objęty umową ubezpieczenia nr polisy (...) w dniu 18 października 2011 roku. 30-dniowy termin na wypowiedzenie umowy, o którym mowa w art. 31 ust.1 ww. ustawy mijał w dniu 18 listopada 2011 roku. Jako nabywca pozwany wypowiedział umowę przed upływem tego terminu, a zatem nie przeszły na niego prawa i obowiązki zbywcy pojazdu, w szczególności obowiązek zapłaty składki ubezpieczeniowej. W rezultacie należało ocenić, że pomiędzy powódką, a pozwanym nie istnieje stosunek prawny, z którego wynika po stronie pozwanego obowiązek zapłaty składki ubezpieczeniowej. Dlatego powództwo zostało oddalone.